

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Bán Gergely Ügyvédi Iroda (**felperesi képviselő címe**, ügyintéző: dr. Bán Gergely ügyvéd) által képviselt **felperes neve (felperes címe)** felperesnek a Tóth és Helli Ügyvédi Iroda (**alperesi képviselő címe**, ügyintéző: dr. Tóth Péter János ügyvéd) által képviselt **alperes neve (alperes címe)** alperes ellen tisztességtelen piaci magatartás megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2014. október 9-én kelt 5.G.42.952/2013/12. számú ítélete ellen a felperes részéről 14. sorszámon, az alperes részéről 15. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja;

a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A magyar és az európai uniós ...ot tartalmazó, különböző szolgáltatásokat nyújtó, fizetős, szerkesztett ... rendszerek magyarországi piacán a peres felek egymás versenytársai.

Alperes megbízásából a **G. H. Kft.** 2013-ban a fogyasztói elégedettség és lojalitás mérésére szolgáló piackutatási módszer, az **N. (N.)** alkalmazásával kutatást végzett az alperes **J./J. P.** megnevezésű termékei, illetve e termékek közvetlen versenytársai, köztük a felperes **O.** nevű terméke ismertségéről, megítéléséről, valamint a hozzájuk kapcsolódó ajánlási hajlandóságról.

E kutatás alapján alperes 2013. május 14. napján a ... domain alatt megtalálható honlapon „A 20 éves **J.** idén is a legajánlottabb ...” címmel két grafikont tett közzé azzal a felvezető szöveggel, hogy idén már 4. alkalommal kérte fel a **G. H.-t**, hogy készítse el az **N.** kutatást vezető termékeire; az **N.** mutató arról ad információt, hogy az adott terméket az azt használók mennyire ajánlanák munkatársaiknak, szakmai ismerőseiknek; a kutatás számos, rendkívül pozitív megállapítása között

szerepelt, hogy a **J.** piacvezető pozíciója továbbra is megkérdőjelezhetetlen mind az ismertség, mind a használat tekintetében; versenyelőnye elsősorban a jogi szegmensben domborodik ki; a **J.** a vizsgált 4 év alatt végig stabilan őrzi kedvező **N.** értékeit, továbbá az eredmények szerint az ajánlási hajlandóság elsősorban a jogi szegmensben nőtt jelentősen; a felhasználók kiemelkedően fontosnak tartják és elégedettek a **J.** szakma-specifikus tartalmaival, funkcionalitásával, megbízhatóságával, felhasználói területével. Mindkét grafikonon a „becsmérők” kék, az „ajánlók” piros színnel kerültek feltüntetésre, százalékos arányban. A grafikonok alatti szöveg szerint az **N.** érték meghatározása úgy történt, hogy a terméket nagy valószínűséggel ajánlók számából kivonták az azt kisebb valószínűséggel ajánlók számát.

Az első grafikon (továbbiakban: 1. grafikon) a „Mennyire valószínű, hogy ajánlaná az adott terméket munkatársainak, szakmabeli ismerőseinek?” kérdésre adott válaszok vizsgálatának eredményét ábrázolja. E grafikonból megállapíthatóan a 483 megkérdezettből az alperes **J./J. P.** elnevezésű termékét 264-en, a felperes **O. O.** nevű termékét 144-en, míg a **M. K. L. K. H. J. M.** elnevezésű termékét 52-en értékelték; az alperesi terméket a válaszadók 65 %-a ajánlotta, 8 %-a nem, annak **N.** értéke 57, míg a felperesi terméket a válaszadók 51 %-a ajánlotta, 12 %-a nem, **N.** értéke 39.

A második grafikon (a továbbiakban: 2. grafikon) a jogi szegmensben (ügyvédek, közjegyzők) ábrázolja az elektronikus ...ok ajánlási hajlandóságát. A grafikon szerint az alperesi termék **N.** értéke 91 válaszadó értékelése alapján 64, míg a felperesi terméké 20 válaszadó értékelése alapján -5.

A **G. H. Kft.** kutatása alapján készült 1. számú grafikon alperes a **C. J. D.** adathordozó 2013. június havi frissítésében is közzétette.

Az általa kiadott „**havi lap neve**” című havi lap 2013. júniusi számában alperes „**cikk neve**” címmel **B. J.-vel**, a **G. H. Kft.** munkatársával készült interjú tartalmazó cikket jelentetett meg. Ebben a fenti 1. és 2. grafikon mellett további két grafikon is közzétételre került. Az egyik a közigazgatási, pénzügyi, jogi szférában, valamint a vállalatoknál dolgozó alanyoknak arra a kérdésre adott válaszát dolgozta fel, hogy „mely elektronikus ...t ismeri?”; a támogatott ismertség kék, a spontán ismertség piros színnel szerepelt. A második grafikon a „mely elektronikus ...t használt már valaha, illetve használja leggyakrabban” kérdésre adott válaszok alapján készült; a kék szín azokat jelezte, akik már használták, míg a piros azokat, akik leggyakrabban használják a terméket. Az e grafikonok melletti kísérszöveg a következőket tartalmazta: „A válaszok alapján kapott mutató a neve a „**N**”, melynek értékét úgy kapjuk meg, hogy a terméket nagy valószínűséggel másoknak ajánlók számából kivonjuk az azt kisebb valószínűséggel ajánlók számát. A termék ajánlóinak azok számítanak, akik az ajánlási valószínűség skáláján 9-es vagy 10-es értéket jelölték meg, míg a 0-6 értékeket választók jelentik a termék ajánlóinak ellenpólusát a „becsmérőket” (a köztes 7-8 értéket választókat semlegesnek tekintjük). A **N.** mutató -100 %-tól (0 % promoters, 100 % detractors) +100 %-ig (100 % promoters, 0 % detractors) vehet fel értéket. Mindez segít a cégeknek abban, hogy akár verseny társaikhoz is viszonyítva pontos információt kapjanak saját piaci helyzetükről, annak változásáról.”

A felperesi termék valamennyi grafikonban **O. O.** elnevezéssel került feltüntetésre.

Felperes módosított keresetében az 1996. évi LVII. törvény (Tpv.) 86. § (2) bekezdésének a), b), c) és e) pontjára, továbbá 87. §-ára alapítva azt kérte, a bíróság állapítsa meg, hogy a 2013. május 14. napján a ... domain alatt megtalálható honlapon megjelentetett „A 20 éves **J.** idén is a legajánlottabb ...” című hirdetés, továbbá az „**havi lap neve**” című lapban közölt „**cikk neve**” című cikk, valamint a **C. J. D.** adathordozó 2013. júniusi havi frissítése mellékleteként a felhasználók részére megküldött hirdetés révén az alperes a Tpv. 3. §-ba ütközően megsértette a felperes üzleti jóhírnevét; kötelezze alperest a jogsértés abbahagyására, és tiltsa el a további jogsértéstől; kötelezze továbbá a felperes részére elégtétel adására oly módon, hogy a felperes által megfogalmazott közleményt a saját költségén jelentesse meg a Tpv. 3. §-át sértő hirdetések megjelenési felületein;

kötelezze 2.000.000 forint nem vagyoni kár megtérítésére; alperessel szemben szabjon ki a Tptv. 87. § szerinti bírságot.

Azt is kérte továbbá, hogy a bíróság állapítsa meg, az alperes által közzétett cikkek a gazdasági reklámtevékenység alapvető feltételeiről és egyes korlátairól szóló 2008. évi XLVIII. törvény (Grtv.) 13. § (1) bekezdésébe foglaltakba ütköznek, mert sértik a felperes jóhírnevét.

Egyebek mellett előadta, a versenytárs jóhírnevének a Tptv. 3. §-a szerinti tilalomba ütköző sérelme valós tények hamis színben való feltüntetése révén akkor valósul meg, ha valamely tényállásból csak a versenytársra hátrányos mozzanatokat emelik ki, és az állítás alkalmas a félreértésre. A per tárgyát képező publikációkban az alperes által közzétett ábrák, valamint az azokhoz fűzött kísérőszövegek a jóhírnév sértés megállapításához szükséges mindkét kritériumot megvalósítják. Az alperes ugyanis az N. kutatási jelentésből kiragadott egyes részleteket, ábrákat olyan módon, olyan kísérő szöveggel ellátva tette közzé, hogy azok elveszítették tényleges jelentésüket és a valóságtól meglehetősen különböző, torzító jelentéstartalmat nyertek. Az N. kutatási módszert nem ismerők számára sem a publikációkban szereplő ábrákból, sem az azok mellett elhelyezett kísérő szövegből nem derül ki, hogy az N. érték számítása hogyan történik; sem maguk az ábrák, sem a kísérő szövegek nem magyarázzák meg az „ajánlók”, illetve a „becsmérlők” kategória jelentését; a laikus olvasó számára az összehasonlító ábrán lévő adatokból az sem derül ki, hogy az adatok összesen hány fő válaszára alapulnak, továbbá, hogy az egyes termékek vonatkozásában nem ugyanannyian válaszoltak a feltett kérdésre; a publikációk téves módszertani leírást tartalmaznak, mert az N. érték nem a terméket nagyobb, illetve kisebb valószínűséggel ajánlók száma, hanem az ajánlók aránya különbségének figyelembevételével kerül meghatározásra. Az alperesi publikációk mindezek következtében egyértelműen azt a benyomást keltik a piackutatási módszerről még nem is hallott átlagolvasóban, hogy a felperes terméke sokkal rosszabb megítélésű, mint az alperesé, a felperes terméke az alperes termékéhez viszonyítva sokkal kevésbé népszerű. A publikációk közzétételével kapcsolatos piacbefolyásoló alperesi szándékra utal, hogy a kutatásból a legtöbb fogyasztó által hozzáférhető megjelenési helyeken módszeresen azokat a grafikonokat jelentette meg, amelyek rá nézve a legelőnyösebb, míg a felperesre mint versenytársra a leghátrányosabb adatokat tartalmazták.

Az alperesi védekezésben előadottakkal szemben felperes hangsúlyozta, a jogi szakmában való jártasság nem jelenti azt, hogy valaki a közvéleménykutatási grafikonokat is értő szemmel tudja olvasni, elemezni, értelmezni. Az alperes azzal, hogy csak az **"havi lap neve"**-ben megjelent cikk vonatkozásában állította azt, hogy az abban foglaltak alapján az N. kutatási eredmények helyesen értékelhetők, lényegében kifejezetten elismerte, hogy a többi felületen kísérő szöveg nélkül megjelent grafikonok önmagukban értelmezhetetlenek, vagy csak tévesen értelmezhetők. Abból pedig, hogy maga az alperes is csak az **"havi lap neve"**-ben megjelent cikkel kapcsolatban nyilatkozik úgy, hogy tisztességesen tájékoztatott, az következik, hallgatólagosan maga is elismeri, hogy a többi hirdetési felületen megjelent tájékoztatás tisztességtelen volt.

Azon alperesi hivatkozás is megalapozatlan, hogy a perbeli cikkek nem tartalmaznak a felperesre nézve megállapítást vagy közlést, hiszen a hírnévsértés tilalmának nem tényállási eleme, hogy a hírnévsértő magatartás szöveges utalással valósuljon meg. Ugyanakkor a grafikonokon nemcsak a felperesi terméket, hanem a termék előállítóját, a felperest is kifejezetten nevesítették. A hírnévsértés akár közvetlen, akár közvetett utalással is megvalósítható, továbbá irreleváns, hogy a hírnévsértő jóhiszeműen vagy rosszhiszeműen járt el.

Alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Előadta, a cikkek egyike sem tartalmaz olyan szöveges részt, amely a versenytársakra nézve bármiféle megállapítást vagy közlést tartalmazna, részéről ezért semmiféle tisztességtelen szándék nem mutatható ki. Egy kutatási eredmény közzététele, a vevők véleményének közlése amúgy sem lehet tisztességtelen. Egyebekben a felperes megengedhetetlen módon összemosza saját személyét és üzleti hírnevét, illetve a felhasználóknak az

O. szolgáltatásra vonatkozó véleményét, annak ellenére, hogy valamely termék jó vagy rossz megítélése, és az adott terméket forgalmazó piaci szereplő jó vagy rossz hírneve között semmilyen mérhető összefüggés nem áll fenn. A perbeli esetben nem arról van szó, hogy a megkérdezettek a felperesi terméket rossznak minősítették, csak arról, hogy azt nem ajánlanák. Egyebekben értelmezhetetlenek azok a felperesi előadások, hogy a perbeli cikkek milyen hatással vannak a laikus személyekre, a cikkeket olvasók ugyanis a jogi szakma művelői, olyan személyek, akik a közzétett kutatási eredményeket helyesen tudják értékelni. A cikkekben a versenytársra hátrányos mozzanatok nem kerültek kiemelésre, a kutatás célcsoporti szinten történt, így megalapozatlanul állítja felperes azt, hogy a kutatás ellene irányult volna.

Az elsőfokú bíróság 2014. október 9-én meghozott 5.G.42.952/2013/12. számú ítéletével megállapította, hogy az alperes tisztességtelen piaci magatartást tanúsított azzal, hogy az üzleti tisztesség követelményébe ütköző módon valós tény hamis színben való feltüntetésével jelentette meg 2013. május 14. napján a **...** domain alatti honlapon, illetőleg a **C. J. D.** adathordozó 2013. június havi frissítésében az **N.** kutatáson alapuló 2013. évi összehasonlító adatokat a peres felek terméke vonatkozásában, megtévesztő módon ajánlottabbnak feltüntetve az alperesi **J./J. P.** elnevezésű terméket a felperesi **O.** elnevezésű termékhez képest, mely a felperesi versenytárs jóhírnevét veszélyeztette; kötelezte az alperest a jogsértés abbahagyására és eltiltotta a további jogsértéstől; kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül **...** domain alatti alperesi honlapon, valamint az ítélet jogerőre emelkedését közvetlenül követően megjelenő alperesi **D. J.** frissítés mellékletében tegye közzé az ítélet rendelkező részét oly módon, hogy a peres felek neve is kerüljön feltüntetésre és a közlemény a honlapon 15 napon keresztül folyamatosan elérhető legyen; ezt meghaladóan a keresetet elutasította, felperest az alperes részére 52.200 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

Ítélete indokolásában a Tptv. 3. §-ában, valamint 86. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakra utalva kifejtette, a jogsértés tényének bíróság által történő megállapítása, az annak abbahagyására kötelezés, az attól való eltiltás, valamint az elégtétel adás az objektív személyiségvédelem eszközei. Alkalmazásukra akkor van lehetőség, ha megállapítható a jogsérelem, továbbá e sérelem és a jogsértő magatartás közötti okozati összefüggés fennállta, a jogsértést elkövető személy jó- vagy rosszhiszeműségének nincs jelentősége. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az volt megállapítható, hogy alperes a kutatás eredményének megjelenítésével kapcsolatos módosításokat a **G. H. Kft.** szakmai beleegyezésével hajtotta végre, a per tárgyát képező közleményekben valós adatokat tüntetett fel. Ez azonban a jogsértés megállapíthatóságát önmagában nem zárja ki, ezért a bíróság az egyes közlemények vonatkozásában elsősorban azt vizsgálta, hogy azok megjelenésüket, a grafikonok tartalmát és ábrázolását, valamint a mellékletük helyezett kísérő szöveg tartalmát egyaránt figyelembe véve alkalmasak-e arra, hogy az olvasóban az adott termék vonatkozásában a valóságnak megfelelő kép alakulhasson ki, vagy a közlemények valós tartalmuk ellenére torzítanak, értelmezhetetlenek. A perrel érintett **N.** kutatás, valamint az annak során alkalmazott kutatási módszer csak annyiban képezte vizsgálat tárgyát, amennyiben az elengedhetetlen volt az alperesi magatartás megítéléséhez.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az **N.** piackutatási módszer speciális voltára, így különösen azon sajátosságára tekintettel, hogy az **N.** érték meghatározása során ajánlónak csak a válaszadók azon szűk rétege tekinthető, akik az adott termék vonatkozásában a 9-10-es értéket jelölik meg, a 7-8 értéket adókat pedig figyelmen kívül hagyják, háttérismeret és magyarázat nélkül egy átlag olvasó számára az **N.** kutatás eredménye félreérthető. Ezért pusztán az a tény, hogy a keresetben megjelölt honlapon közzétett, valamint a **C. J. D.** adathordozó frissítés mellékleteként a felhasználóknak megküldött hirdetések alperes az **N.** módszerre vonatkozó magyarázat nélkül tette közzé, önmagában elegendő ahhoz, hogy a cikkek olvasóit megtéveszse, az alperesi terméket ajánlottabbnak tüntesse fel a felperesi termékhez képest. Erre figyelemmel az alperes azzal, hogy a honlapon közzétett cikkhez, valamint a **J.** frissítésével megküldött hirdetéshez nem fűzött a kutatási

eredmény valós tartalmának megértéséhez elengedhetetlenül szükséges magyarázatot, tisztességtelen piaci magatartást valósított meg.

Annak megítélésekor, hogy ez a magatartás a felperes jóhírnevének megsértését is megvalósította-e, figyelembe kell venni, hogy miután a felperesi termékről a felperest azonosítják, a felperes jóhírnév sértése elvben már önmagában a termékre vonatkozó közléssel is megvalósulhat, továbbá, hogy a perbeli esetben a grafikonokon a termék mellett a felperes neve is feltüntetésre került. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az volt megállapítható, hogy az alperesi magatartás a felperes jóhírnevét ténylegesen nem sértette, azt kizárólag veszélyeztette, a Tpvt. 3. §-a szerinti jogsértés megállapításához ugyanakkor ez is elégséges.

Tekintettel arra, hogy a jogsértő alperesi magatartás a bíróság határozatának meghozatalakor is még fennáll, továbbá, hogy alappal lehet tartani a kifogásolt magatartás megismétlésétől, az alperes jogsértés abbahagyására kötelezésének és a további jogsértéstől eltiltásának jogszabályi feltételei fennálltak. Emellett az alperes elégtételadásként a honlapon és a **D.** frissítés mellékleteként a jogsértés módjával egyezően az ítélet rendelkező részét is köteles közzétenni.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az nem volt megállapítható, hogy az alperes jogellenes magatartásával összefüggésben a felperesi társaság megítélése hátrányosan változott volna, a nem vagyoni kártérítési igény tekintetében ezért a kereset elutasításának volt helye. Az alkalmazott jogkövetkezményekre figyelemmel továbbá nem volt indokolt bírság kiszabása.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint ugyancsak a kereset elutasításának volt helye az **"havi lap neve"** című havilapban közzétett cikkel kapcsolatos kereseti kérelmek vonatkozásában, figyelemmel arra, hogy ebben a cikkben a grafikonok mellett megtalálhatók azok az információk, amelyek szükségesek a grafikonok helyes értelmezéséhez, ezért e cikk közzétételével az alperes nem valósított meg tisztességtelen piaci magatartást.

A Grtv. 13. §-ára alapított kereseti kérelmet az elsőfokú bíróság azért nem találta megalapozottnak, mert az alperesi magatartás a felperes jóhírnevét ténylegesen nem sértette, azt kizárólag veszélyeztette.

Az ítélet indokolása rögzíti azt is, dr. **H. H. J.** és **P. T.** meghallgatását meghaladóan a további tanúbizonyítást mint szükségtelent a Pp. 3. § (4) bekezdése alapján mellőzte. A perköltség viseléséről a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján rendelkezett, figyelemmel arra, hogy a nem vagyoni kártérítési igény elutasítása folytán a felperes nagyobb részben pervesztes lett.

Az ítélettel szemben mindkét fél fellebbezést terjesztett elő.

A felperes fellebbezésében az **"havi lap neve"** című lapban megjelent cikk vonatkozásában a keresetet elutasító ítéleti rendelkezés megváltoztatását kérte akként, hogy a bíróság e cikkel összefüggésben is állapítsa meg jóhírnevének veszélyeztetését, alperest kötelezze a jogszabálysértés abbahagyására, tiltsa el a jogszabálysértéstől, továbbá kötelezze elégtétel adására az ítélet rendelkező részének közzétételével.

Korábbi perbeli nyilatkozataira utalva felperes továbbra is állította, az **"havi lap neve"** című lapban megjelent cikk téves módszertani leírást tartalmaz, az abban foglaltakkal szemben ugyanis nem a terméket nagyobb valószínűséggel ajánlók számából kell kivonni a kisebb valószínűséggel ajánlók számát, hanem a nagyobb valószínűséggel ajánlók százalékos arányából a kisebb valószínűséggel ajánlók százalékos arányát, vagyis nem két szám közötti különbségről, hanem két arány közötti különbségről van szó. Ily módon a cikkben foglalt információk sem tették lehetővé az olvasók számára a grafikonok helyes értelmezését, éppen ellenkezőleg félrevezetik az olvasót. Tévesen és megalapozatlanul helyezkedett ezért az elsőfokú bíróság arra az álláspontra, hogy miután a cikkben a grafikonok mellett a helyes értelmezésükhöz szükséges információk is megtalálhatók, a cikk nem veszélyeztette a felperes jóhírnevét. A hibás módszertani leírás az eleve nehezen átlátható **N.** módszer mögé rejtőzve még inkább negatív színben tünteti fel a felperes termékeit. Egyebekben a

helyes értékek cikkel megegyező formában történő közzététele is jogellenes lett volna, veszélyeztette volna a felperes jóhírnevét, hiszen a felperesről, illetve a felperesi termékről az átlagolvasóban a módszertani leírás helyességétől vagy helytelenségétől függetlenül ugyanazon negatív kép alakult ki. A rendelkezésre álló adatok alapján nyilvánvaló, hogy alperes magatartása arra irányult, hogy mindhárom megjelenési fórumon egységesen ugyanazt a képet alkossa a felperes és versenytársai termékeiről. Az a tény, hogy e közzétételi források egyike tartalmaz egy egyébként súlyosan hibás leírást, az alperes eljárását nem teszi jogszerűvé, nem legitimálhatja az elkövetett jogsértést. Az elsőfokú bíróság ezzel ellentétes álláspontja nyilvánvalóan téves és jogszabálysértő.

Az alperes fellebbezésében a keresetnek helyt adó ítéleti rendelkezések megváltoztatását, a kereset teljes elutasítását kérte.

Állította, a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján egyértelműen megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság által jogszabálysértőnek talált publikációk a felperes jóhírnevének veszélyeztetésére sem alkalmasak. Ezt bizonyítja, hogy az alperesi termékek piaci helyzetének, elfogadottságának mérését célzó kutatás eredményét tartalmazó valós adatok kerültek közzétételre a kutatást végző cég által összeállított kutatási jelentésnek megfelelően, amint azt az alperes ügyfélkapcsolati igazgatója, **P. T.** tanúvallomásában előadta, és amit egyébként maga a felperes sem vitatott. E körben az elsőfokú ítélet indokolása pontatlanul tartalmazza azt, hogy a publikáció során a kutatás eredményének megjelenítésével kapcsolatos módosításokat felperes a kutatást végző cég szakmai beleegyezésével hajtotta végre, hiszen minden táblázat az eredeti tartalommal jelent meg.

A jogszabálysértőnek talált publikációk továbbá versenytársként a felperest és annak termékét is kizárólag a kutatási eredményeket tartalmazó táblázatban említik, a publikációk egyéb része kizárólag az alperesi termék kutatási eredmények által alátámasztott valóságnak megfelelő piaci pozíciójával foglalkozik. Mindezekből következően a publikációkat olvasók számára kizárólag az alperesi termék elfogadottságára vonatkozó közlés lehet hangsúlyos, míg a felperesi termékre vonatkozó adat háttérbe szorul.

A publikációkban egyébként sem a termékek minősítéséről, hanem a felhasználók ajánlasi hajlandóságáról van szó, hiszen azok nem a termékek tulajdonságait elemzik, hanem kizárólag az érintett termékeket ténylegesen használó személyek véleményét tartalmazzák arról, hogy a terméket nagyobb vagy kisebb valószínűséggel ajánlanák-e másoknak. A publikációk nem hagynak kétséget afelől, hogy az **N.** módszer a termék ajánlasi hajlandóságot méri. Emellett az összes perbeli grafikon tartalmazza az **N.** érték azon alapvető tulajdonságát, hogy a terméket nagyobb valószínűséggel ajánlók számából ki kell vonni a kisebb valószínűséggel ajánlók számát. Mindezek az információk a publikációkkal megcélzott közönség számára elégséges tájékoztatást tartalmaznak a bennük foglaltak megfelelő értékeléséhez, így a táblázatok további részletesebb tájékoztatás hiányában sem alkalmasak arra, hogy veszélyeztessék a felperes jóhírét. Az alperes valós tényeket valós színben tett közzé, így fogalmilag kizárt a felperes jóhírnevének veszélyeztetése.

Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azt is, hogy a perbeli publikációk mindegyike nemcsak a jogi szegmensben végzett és felperes által sérelmezett eredményt rögzítő táblázatot tartalmaz, hanem az összesítő táblázatot is, illetve a **D. J.** frissítésével az ügyfeleknek küldött anyag csak ezt a táblázatot tartalmazza. A publikációkban foglalt információk összessége alapján az olvasó számára annak is egyértelműnek és világosnak kell lennie, hogy a felperesi termék is széles körben elfogadott, legfeljebb a jogi szegmensben alacsonyabb azoknak a száma, akik ajánlanák a felperesi terméket. Ennél fogva szó sem lehet valós tény hamis színben való feltüntetéséről.

A per másodfokú tárgyalásán a fellebbezésben előadottakat kiegészítve alperes azt is kifogásolta, hogy hibás az ítélet rendelkező része első bekezdés 6. sorának azon megfogalmazása, hogy „megtévesztő módon ajánlottabbnak” tüntette fel az alperesi terméket, mert ebből a megfogalmazásból az következik, mintha az alperes terméke nem lenne ajánlottabb a felperesi termékénél.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében annak tartalma szerint az alperesi fellebbezésben foglaltakat vitatva a fellebbezésével nem támadott részében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

Előadta, amennyiben az alperes célja valóban csak a kutatási adatok rögzítése lett volna, úgy nem kellett volna ezeket az adatokat publikálnia egy olyan folyóiratban, amely minden magyarországi ügyvéd számára ingyenesen megküldésre kerül, illetve a ... frissítését tartalmazó CD lemezen. A kutatási adatoknak kizárólag az alperes saját belső céljaira történő felhasználása ugyanis nyilvánvalóan nem okozott volna semmiféle jogsérelmet felperes számára. Alperes azonban a kutatási adatokat olyan módon tette közzé, ami a felperesre nézve rendkívül hátrányos és jogsértő. Az a körülmény, hogy az alperesi publikációk a versenytársakat kizárólag a kutatási eredményeket tartalmazó táblázatban említik, csak növeli a jogsértés súlyát, hiszen a vizuális ábrázolás sokkal inkább figyelemfelkeltő hatású, mint egy hosszabb terjedelmű cikk, a laikus átlagolvasó nagy valószínűséggel csak az ábrákat tekinti meg, amelyek alapján szinte bizonyosan helytelen következtetést von le, hiszen azok helytelen módszertani leírást tartalmaznak. Ennél fogva önmagában a táblázat közzététele is elegendő lett volna a jogsértés megvalósításához. Azt is valótlannul állítja alperes, hogy a felperesi termékre vonatkozó adat háttérbe szorult, hiszen a felperes terméke is ugyanolyan módon került bemutatásra, mint az alperesé.

Az az alperesi állítás is félrevezető, hogy a perbeli publikációk nem a termékek tulajdonságait, csupán a felhasználók ajánlási hajlandóságát elemzik, hiszen a kutatás közvetetten a termékekről is értéktételeket mond, a termékeket is minősíti.

Iratellenesen állítja alperes azt, hogy semmilyen perbeli adat vagy bizonyíték nincs arra nézve, hogy az összefoglaló táblázattal kapcsolatban a felperes jóhírnevének akár csak a veszélyeztetése is felmerülne, a perben éppen ennek ellenkezője nyert bizonyítást.

Az alperes által előadottakkal szemben továbbá alperes ügyfelei és potenciális ügyfelei a marketing- illetve piackutatási módszer vonatkozásában laikusnak tekintendők, így nyilvánvalóan nincsenek abban a helyzetben, hogy egy megtévesztő leírás ellenére helyesen értelmezzék a közzétett adatokat. Az alperesi fellebbezésben foglaltakkal szemben a per tárgyát képező publikációk alkalmasak arra, hogy a felperes jóhírnevének veszélyeztetését eredményezzék.

Egyebekben az ítélet rendelkező részének az alperes által kifogásolt megfogalmazása nem hibás, figyelemmel arra is, hogy a közzétett kutatási eredmények szerint is van olyan terület, ahol a felperesi termék minősül ajánlottabbnak az alperesihez képest.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében a felperesi fellebbezéssel érintett rendelkezések tekintetében az ítélet helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, felperes fellebbezésében lényegében korábbi előadásait ismétli meg, amelyekre nézve korábban részletesen kifejtett álláspontját fenntartja, azok megismétlése nélkül. Egyebekben a táblázatok alatt található, a felperes által hibásnak tartott módszertani leírás is megjeleníti a kutatási módszer lényegét, az "**havi lap neve**"-ben megjelent cikk szöveges része pedig azt tartalmazza, hogy százalékos érték különbségéről van szó.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezések és a fellebbezési ellenkérelmek korlátai között bírálta felül, az ítélet nem vagyoni kár megtérítésére, bírság kiszabására, továbbá a Grtv. 13. § (1) bekezdésébe ütköző alperesi magatartás megállapítására irányuló kereseti kérelmet elutasító, felperesi fellebbezés hiányában a Pp. 228. § (4) bekezdése alapján jogerőre emelkedett rendelkezéseit nem érintette, mint ahogy erre irányuló felperesi fellebbezés hiányában alperest a keresetben foglaltaktól eltérő elégtétel adására kötelező ítéleti rendelkezések felülbírálata sem képezte a másodfokú eljárás tárgyát.

A fellebbezések az alábbiak szerint megalapozatlanok.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és abból helytálló jogi következtetést levonva megalapozott indokolással hozta meg ítéletét.

Az alperesi fellebbezésben előadottakra nézve a Fővárosi Ítéltábla álláspontja a következő.

Nem volt vitás a perben, hogy az alperes honlapján, valamint a **DVD** adathordozó 2013. június havi frissítésének mellékleteként és az "**havi lap neve**" című lap 2013. júniusi számában alperes által megjelentetett közlemények az alperestől független **G. H. Kft.** által az ügynevezett **N.** piackutatói módszer alkalmazásával végzett kutatás eredményének adatait tartalmazták, amely kutatási eredmények alapjául szolgáló kutatási módszer értékelése nem vitásan a jelen pernek nem képezte tárgyát. Nem tévedett ezért az elsőfokú bíróság, amikor azt vizsgálta, hogy a kutatási eredményeken alapuló, valós adatokat tartalmazó közlemények alkalmasak-e arra, hogy az olvasóban a felperesi termék ajánlottságáról és ezen keresztül a felperesről a valóságnak nem megfelelő, hamis kép alakuljon ki, a közlemények a felperesi termék ajánlottságát a valóságosnál kedvezőtlenebb, a Tpv. szóhasználatával élve hamis színben tüntetik-e fel.

Miután a perben rendelkezésre álló adatok alapján tényként volt megállapítható, hogy az alkalmazott kutatási módszer - felek egyike sem által vitatott - sajátosságaiból fakadóan az **N.** kutatás eredménye csakis a módszer lényegére vonatkozó alapvető ismeretek, információk birtokában értelmezhető megfelelően, azok hiányában félreérthető, az elsőfokú bíróság helytállóan vizsgálta azt, hogy a per tárgyát képező alperesi közlemények esetében a grafikonokon képszerűen ábrázolt tartalomhoz társult-e olyan magyarázat, amely a megfelelő értelmezéshez elengedhetetlenül szükséges.

Az elsőfokú bíróság a honlapon, valamint a **DVD** adathordozó frissítésében szereplő adatokat, információkat értékelve megalapozott jogi következtetéssel állapította meg azt, hogy ezen hirdetések **N.** módszerre vonatkozó magyarázat nélküli közzétételével alperes a Tpv. 3. §-át sértő módon veszélyeztette a felperes jóhírnevét. E megállapítás - a kifejtettekre figyelemmel - nincs ellentétben az alperesi fellebbezésben hangsúlyozott azon körülménnyel, hogy a kutatási eredményeken alapuló valós adatok közzétételére került sor.

Téves és megalapozatlan az alperesi fellebbezés azon érvelése, hogy az olvasók számára kizárólag az alperesi termék elfogadottságára vonatkozó közlés lehet hangsúlyos, a felperesi termékre vonatkozó adat háttérbe szorul. A kutatás ugyanis versengő szolgáltatások ajánlottságának összehasonlítására irányult, a közzétett táblázatok pedig versenytársak termékeire vonatkozó összehasonlító adatokat tartalmaznak. Az alperesi honlap „A 20 éves **J.** idén is a legajánlottabb ...” domain neve is nyilvánvalóan arra utal, hogy alperes terméke a versenytársai termékéhez képest „a legajánlottabb”. Nem lehet kétséges továbbá az sem, hogy valamely termékre vonatkozó ajánlási hajlandóság a termék tulajdonságait minősíti.

Az **N.** kutatási módszer azon lényegi elemét tartalmazó megfelelő magyarázat nélkül, hogy - egyebekben az átlag olvasó számára általánosan elfogadottnak tekinthető matematikai kerekítési szabályoktól szokatlanul eltérő módon - a 10-es értékelési skálán csak a 9-10 értékelést adók minősülnek ajánlónak, a 7-8 értékelést adók figyelmen kívül maradnak, a 0-6-os értékelést adókat („becsmérlő”) egységesen nem ajánlóként veszik figyelembe, annak sincs jelentősége, hogy az összesített táblázat a felperesre nézve kevésbé kedvezőtlen eredményt mutat, mint a jogi szegmensben végzett kutatási adatokon alapuló 2. grafikon. A 2. grafikon alatti szöveg pedig, amely azt tartalmazza, hogy „az **N.** érték meghatározása úgy történt, hogy a nagy valószínűséggel ajánlók számából kivonták az azt kisebb valószínűséggel ajánlók számát” nem tekinthető a kutatási módszer

korábban kifejtettek szerinti fő jellegzetességét bemutató, az olvasó számára a táblázatban foglaltak valóságnak megfelelő értelmezését lehetővé tevő magyarázatnak.

Az alperes azzal, hogy e speciális módszeren alapuló kutatás eredményét a honlapon és a **DVD** adathordozó frissítésében reklámként az adatok valóságnak megfelelő értelmezéséhez, értékeléséhez szüksége magyarázat nélkül tette közzé, az **N.** módszert nem ismerő laikus olvasók előtt - az elektronikus jogszabály nyilvántartó rendszerek felhasználóit mint az alperesi reklám célközönségét is ideértve - a valóságot hamis színben feltüntetve, és ekként megtévesztő módon mutatta be ajánlottabbként saját termékét az alperes termékéhez képest, amint az az ítélet rendelkező részében is helytállóan szerepel. Ily módon alperes veszélyeztette a felperes jóhírnevét, figyelemmel arra is, hogy a reklámokban felperes nem csak terméke megnevezésével, hanem név szerint is feltüntetve felismerhetően szerepel.

Egyebekben a jogsértés megállapítását önmagában az egyértelműen felpereshez köthető termék megnevezése is megalapozza, hiszen nyilvánvaló, hogy egy vállalkozás jóhírneve szempontjából az általa nyújtott szolgáltatást használók elégedettségi mutatója - amelyet alapvetően meghatároz a szolgáltatás színvonala - releváns körülmény.

Mindezekre figyelemmel az alperes fellebbezése nem vezethetett eredményre.

A felperesi fellebbezésben az **N.** módszerrel összefüggésben előadott kritikai észrevételeket a Fővárosi Ítéltábla érdemben nem vizsgálta, mert e módszer értékelése a pernek nem képezte tárgyát.

Az "**havi lap neve**" című lapban közölt cikk a kutatási eredményeken alapuló grafikonok mellett az **N.** kutatási módszer azon sajátosságára vonatkozó információkat is tartalmazza, hogy a 10-es értékelési skálán leadható értékelések közül melyek minősülnek ajánlónak, és melyek tekintendők nem ajánlónak. Ily módon e cikk - a már kifejtettek szerint - tartalmazza a grafikonok valóságnak megfelelő értelmezéséhez, értékeléséhez elengedhetetlenül szükséges magyarázatokat, ezért annak közzététele alperes részéről a Tptv. 3. § szerinti tisztességtelen piaci magatartásként nem értékelhető, amint azt az elsőfokú bíróság is helytállóan megállapította.

Kétségtelen, hogy az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában nem tért ki a cikkben szereplő módszertani leírás felperes által kifogásolt azon pontatlanságára, hogy a kutatás során a cikkben foglaltakkal szemben az ajánlók és a nem ajánlók száma helyett az ajánlók és a nem ajánlók aránya közötti különbséget veszik figyelembe. Az **N.** kutatási módszer korábban már részletezett lényegi sajátossága ugyanakkor a cikkből e pontatlanság ellenére is egyértelműen megismerhető, ezért ez a pontatlanság a közzétett adatok valóságnak megfelelő értelmezését érdemben nem befolyásolta, a felperesi jóhírnév megsértésének megállapítására nem szolgálhat alapul.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján - helyes indokaira tekintettel - helybenhagyta.

Miután a peres felek egyikének fellebbezése sem vezetett eredményre, az általuk a másodfokú eljárásban előlegezett költségekre is figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján rendelkezett úgy, hogy a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

Budapest, 2016. március 1.

Dr. Tibold Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Dr. Felker László s.k. előadó bíró

Levek Istvánné dr. s.k.
bíró